

[Margrete Auken]

de ud over støjende motorplæneklippere i området derude. Men selvfølgelig, lidt har også ret!

Så vil jeg gerne til sidst her med hensyn til alternativerne henvise til en begivenhed, som fandt sted for en hel del år siden og i en bog, nemlig i Holbergs »Peder Paars«, hvor han i første bogs tredje sang fortæller om en kok, der skal for retten. Den begynder med, at man dødsdømmer ham. Derefter gennemfører man retssagen, for som dommeren siger:

»Niels Hansen, fordam kok, man her besluttet har, dit hoved på en blok at hugge af.

Dog må du dig først frit forsvare, vi ingen nægte sligt, som er i sådan fare.

Sig til dit forsvar kun, hvad du optænke kan, vi uden forsvar ej henrette nogen mand.«

Derefter gennemfører de retssagen, som vi har gjort i udvalget, og så når man frem til, at manden selvfølgelig skal henrettes, men for at alle skal være beroliget, åbnes der dog følgende adgang:

»Så har vi, præsident og rådmænd, samme kok fra livet dømt. Og skal hans hoved på en blok afhugges med et sværd. Vil nogen siden mere på sagen tale og til fogden appellere, det er en ting, som skal for alle åbent stå, med eksekution man ej forhale må.«

Første næstformand (Enggaard):

Vi henretter jo ikke talere, der overskrider taletiden, men vi henstiller, at man overholder den.

Bilgrav-Nielsen (RV):

I det radikale venstre tog vi vel imod dette forslag ved første behandling. Vi gjorde det, fordi der var tale om en opgivelse af et tåbeligt lufthavnsprojekt på Saltholm, som vi har kæmpet imod i 10 år, og vi gjorde det, fordi det samtidig var klart tilkendegivet, at lufthavnen i Københavnsområdet for fremtiden skulle være placeret i Kastrup.

Vi gjorde det også, fordi vi syntes, der i § 4 var angivet nogle interessante retningslinjer for, hvordan man kan hjælpe de støjramte boliger i lufthavnens nærhed, for det er jo givet, at når vi har at gøre med en lufthavn af det omfang, bliver det nødvendigt, at vi sætter ind over for de gener, som den afstedkommer, og jeg skal være den første til at

beklage, at netop diskussionen om Saltholm har været årsag til, at man ikke har kunnet gøre noget effektivt for støjbekæmpelsen i Kastrupområdet.

Vi havde også fuld tiltro til, at den miljørapport, som ministeren jo i sin fremsættelsestale gav udtryk for ville komme under udvalgsarbejdet, ville være en miljørapport, som afslørede, at man selvfølgelig sideløbende med alt planlægningsarbejdet og al forbedringen af lovgivningen havde haft miljøministeriet med på råd, og at alle alternativer havde været undersøgt til bunds. Vi gik ud fra, at når ministeren ikke havde yderligere kommentarer på daværende tidspunkt, var det, fordi der i miljørapporten ville være en anbefaling af just det forslag, som ministeren havde lagt på bordet. Vi måtte stadig være i den tro, da vi efterhånden nærmede os det tidspunkt, hvor vi kunne mærke, at ikke mindst regeringspartiet ville afgive betænkning, og rapporten endnu ikke var kommet, at det så var en positiv rapport. Først den 22. maj, det vil sige 6-7 dage før vi skal afgive betænkning, foreligger denne rapport fra miljøstyrelsen.

Så kommer afsløringen af, at lovforslaget overhovedet ikke er detailgennearbejdet i forhold til de miljømæssige problemer.

Det er en sand afsløring, vi bliver udsat for, dels fordi der er dette store modsætningsforhold mellem de mennesker, som vurderer miljøside, og de mennesker, som planlægger lufthavnens udbygning med hensyn til trafikside. Men måske særlig fordi den afslører, at en aftale indgået mellem miljøstyrelsen og Københavns lufthavnsvæsen om, at Københavns lufthavnsvæsen skal aflevere alternative skitser til belysning i miljøstyrelsen, ikke bliver fulgt. Det er bemærkelsesværdigt, for det vil sige, at man på planlægningsstadiet forhindrer nøje vurdering af alternative løsningsmuligheder. Hvad gør miljøstyrelsen? I denne nød for mulighed for at vurdere alternative planer henvender de sig naturligvis uden for landets grænser til mennesker, der har forstand på disse ting, og kommer med en rapport, der viser, at der er i hvert fald to alternative muligheder, som man derfra skønner ikke medfører øgede omkostninger, men vil give betydelige positive virkninger rent miljømæssigt.

Det gør man altså, fordi man ikke har kunnet få disse nødvendige oplysninger af